

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR nr. 10140/2/2011*

SENTINȚA NR. 3433

Ședința publică din data de 18.12.2015

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: HORAȚIU PĂTRAȘCU
GREFIER: PETRE BOGDAN BRATOSIN

Pe rol se află soluționarea cererii de contencios administrativ și fiscal formulată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu **pârâtul BORDEA LIVIU TEOFAN**, având ca obiect – „*constatarea calității de lucrător/colaborator al securității - OUG nr. 24/2008*”.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 15.12.2015 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea în cauză la data de 18.12.2015, când a hotărât următoarele.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, a constatat următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 28.11.2011, reclamanta **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** a solicitat să aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul **BORDEA Liviu-Teofan**, născut la data de 01.05.1964, în comuna Vidra, jud. Aiba, fiul lui Nicolaie și Ana, domiciliat în comuna XXXXXXXXXXXX județul Arad.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat următoarele:

În fapt, prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, s-a solicitat verificarea domnului **BORDEA Liviu-Teofan**, în calitate de deținător al titlului de luptător pentru victoria revoluției din decembrie 1989. Ținând cont de prevederile art. 3 lit. z din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

Așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatate nr. DI/1/1166/26.05.2011 și din înscrisurile pe care le atașează acțiunii, domnul

BORDEA Liviu-Teofan fiind operator hidro în cadrul Centralei Electrice de Termoficare ARAD iar din anul 1986 angajat al Întreprinderii Comerciale de Stat de Alimentație, a fost recrutat de către Inspectoratul Județean de Securitate ARAD la data de 27.03.1985, sub numele conspirativ <TUDOR>, pentru supravegherea informativă a angajaților din întreprinderile menționate. Deși angajamentul titularului nu se mai regăsește în dosarul R 108448 (cota C.N.S.A.S.), în opusul volumului 1 al acestui dosar există mențiunea că acesta s-ar fi aflat în volumul 1, la fila 5.

În concluzie, a rugat să aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul BORDEA Liviu-Teofan, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor furnizate de domnia sa. După cum putem observa, norma citată descrie, sub aceeași denumire generică, 3 posibilități de relație benevolă cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiție, observăm că, potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de leqe, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Deci, reținerea calității de colaborator este legată de furnizarea unor informații de natura celor impuse de legiuitor.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. De asemenea, având în vedere că legea cere numai „vizarea” încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi trebuit să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția vizării încălcării unor drepturi este realizată.

Analizând materialele din speța dată (vezi fila 1 și fila 4 din dosarul R 108448), a observat că pe parcursul colaborării, domnul BORDEA Liviu-Teofan a semnalat organelor de securitate informații despre intenția numitului M.I. de a rămâne în Italia, respectiv a numitei B.C. de a trece ilegal granița. Precizăm că intenția unei persoane de a-și stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumite batjocoritor „fugiți”, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate.

De asemenea, cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnice - cu ajutorul informatorilor (cum este cazul în speță)

sau prin alte mijloace erau denumiți „suspecți de evaziune și persecutați de organele represive ale regimului.

În concluzie, a observat că prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații este îndeplinită, conținutul anticomunist al materialelor citate fiind evident.

Și ce-a de-a doua condiție este asigurată deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință. În cauză, în speță informația furnizată a avut ca efect verificarea persoanelor semnalate și a anturajului acestora, precum și posibilitatea ca acestea să nu mai primească pașaport niciodată (vezi însemnarea ofițerului din voi. 2, f. 1 și 1v). Se îndeplinesc astfel ambele condiții impuse de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității, anume furnizarea de informații cu privire la situații neagreate de puterea totalitar comunistă și vizarea urmărilor acestora. În concluzie, informațiile furnizate de domnul BORDEA Liviu-Teofan au îngăduit următoarele drepturi: dreptul la viața privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și dreptul la libera circulație prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În drept, au fost invocate disp. art. 3 lit. z, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2, art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și disp. art. 112 C.pr.civ.

La data de 19.01.2012, pârâtul LIVIU TEOFAN BORDEA, în temeiul art.115 - 118 C.pr.civ., a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată, având în vedere argumentele și probele prezentate.

A arătat că acțiunea în constatare este neîntemeiată, în condițiile în care nu a semnat niciun angajament cu Securitatea și nu a semnalat Securității, sub nicio formă, aspectele menționate de reclamanta, nefiind, astfel, concomitent îndeplinite condițiile prevăzute de art.2 lit.b) din OUG nr.24/2008.

Rolul instanței judecătorești investita cu soluționarea prezentei cauze este acela de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantei, și eventual, a altor probe, îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de OUG nr.24/2008.

Rațiunea OUG nr.24/2008 și rolul instanței judecătorești sunt în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului

Europei nr. 1096/1996 privind demantelarea fostelor regimuri comuniste, cat si prin jurisprudenta CEDO, ca expresie a celor mai inalte idei despre justitie si echitate (a se vedea hotărârea de Mare Camera pronunțata la data de 16 martie 2006, in cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22 noiembrie 2001 in cauza Knauth contra Germaniei.)

In mod esențial, a solicitat instanței sa observe ca reclamanta nu si-a îndeplinit sarcina probei, necesara pentru susținerea acuzațiilor formulate împotriva pârâtului.

Prin sentința civilă nr. 4442/02.07.2012 Curtea de Apel București - Secția a VIII-A Contencios Administrativ și Fiscal a respins excepția lipsei calității de reprezentant al CNSAS ca nefondată și cea a lipsei semnăturii de pe acțiunea în constatare formulată, a admis acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul BORDEA LIVIU TEOFAN și a constatat calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâtul Liviu Teofan Bordea, criticând-o în temeiul dispozițiilor art.304 pct.9 și art.3041 Cod procedura civilă.

În esență, recurentul-pârât a arătat că deși a probat ca cererea de chemare în judecată poartă o semnătură diferită de cea a Președintelui C.N.S.A.S., instanța de fond a respins excepția fără o reală motivare, pe baza unei sumare afirmații, încălcând astfel dispozițiile art.261 pct.5 Cod procedura civilă.

Totodată, a arătat că instanța de fond a respins excepția lipsei calității de reprezentant printr-o motivare eronată, neobservând că reprezentarea în această cauză s-a realizat în baza unei delegații emisă de directorul Direcției Juridice a C.N.S.A.S. – persoana ce nu avea calitatea de reprezentant legal al acestei instituții, într-o formă diferită de împuternicirea de reprezentare juridică expres prevăzută în Anexa 3 din Legea nr.514/2003.

Cu privire la fondul cauzei, reclamantul a arătat că sentința este nelegală și netemeinică, fiind dată fără obligatoria verificare de scripte, care să justifice convingerea instanței privind legătura dintre înscrisurile prezentate de C.N.S.A.S și situația sa. Judecătorul fondului a ignorat decizia Curții Constituționale nr.898/ 6.07.2010 care statuează că stabilirea calității de colaborator al Securității trebuie să fie rezultatul unei minuțioase analize din partea instanței asupra întregului material probator depus de C.N.S.A.S.

Recurentul a mai criticat sentința atacată arătând că prin atitudinea manifestată, instanța de fond nu i-a asigurat garanțiile unui proces echitabil prevăzute de art.6 alin.1 CEDO, în condițiile în care a admis acțiunea C.N.S.A.S., fără administrarea absolut obligatorie a verificării de scripte.

În consecință, a solicitat în principal admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței în sensul admiterii excepțiilor invocate și respingerea acțiunii, iar în subsidiar, admiterea recursului, casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare, în ipoteza în care se va stabili că instanța de fond, neexercitându-și

rolul activ, nu a fost preocupată să stabilească starea de fapt incidentă în speță, nelămurind cauza sub toate aspectele.

Prin Decizia nr. 1484/21.03.2014 ÎCCJ a admis recursul declarat de Bordea Liviu Teofan împotriva Sentinței civile nr.4442 din 02 iulie 2012 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și a casat sentința recurată și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

În considerentele deciziei ÎCCJ a reținut următoarele:

Obiectul acțiunii judiciare în prezenta cauză este consfințit de cererea reclamantului C.N.S.A.S., în sensul aprecierii asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Liviu Teofan Bordea, în raport de datele și documentele cuprinse în dosarul R108448 al cărui titular este acesta.

Potrivit dispozițiilor art.2 lit.b) din O.U.G: nr.24/2008: „colaborator al Securității este persoana care a furnizat informații indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Instanța de fond, reținând că la dosar se află documente relevante care fac dovada relațiilor pârâtului cu Securitatea, în sensul dispozițiilor legale mai sus citate, a admis acțiunea C.N.S.A.S., cu consecința constatării calității acestuia de colaborator al Securității.

Înalta Curte reține că pârâtul a contestat legătura sa cu organele Securității, arătând că nu a semnat niciun angajament de recrutare și nu a semnalat fapte de natura celor descrise în nota de constatare întocmită.

Atât în întâmpinarea formulată, cât și în concluziile scrise depuse la 28.06.2012, pârâtul a tăgăduit scrisul și semnătura existente pe notele informative atașate în copie la dosar, astfel că potrivit dispozițiilor art.178 Cod procedura civilă, instanța avea obligația de a păși la verificarea acestora.

Judecătorul fondului a respins însă cererea pârâtului privind comunicarea de către reclamant a copiilor certificate de pe înscrisurile pe care le consideră probe (materialele informative), trecând la soluționarea pe fond a cauzei.

Înalta Curte, a reținut că așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, constatarea calității de colaborator al Securității trebuie să fie rezultatul unei cercetări minuțioase din partea instanței asupra întregului material probator depus de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, o asemenea soluție fiind corespunzătoare îndatoririi legale a judecătorilor de a stăruii prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale.

În prezenta cauză, Înalta Curte constată că la pronunțarea sentinței recurate, instanța de fond nu a procedat la o analiză efectivă a susținerilor și apărărilor formulate de părți, în condițiile în care pârâtul a susținut că scrisul și

semnătura existente pe notele informative nu îi aparțin, iar la dosar nu a fost identificat un angajament de colaborare.

Instanța de fond urmează a analiza îndeplinirea condițiilor impuse de dispozițiile art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2004, după administrarea probatoriului și ținând cont de dispozițiile art.178, 179 Cod procedura civilă, care o obligă să pășească la verificarea înscrisurilor contestate de recurentul-pârât.

În fond după casare, cauza a fost înregistrată cu nr.10140/2/2011*, iar, având în vedere adispozițiile art.314 din Codul de procedură civilă, coroborate cu art.178-179 din Codul de procedură civilă și considerentele deciziei de casare, Curtea a pus în vedere reclamantului să depună la dosar originalele înscrisurilor contestate de pârât, la termenul din data de 13.01.2015 fiind depuse la Registrul de Valori al Secției, vol II din Dosarul R 108448, unde au fost identificate înscrisurile defăimate a fi false.

La data de 16.03.2015 pârâtul a depus o declarație dată olograf și una tehnoredactată, ambele purtând încheierea de legalizare de semnătură nr.2586/C-1900/02.03.2015, dată în fața Consulatului General al României la Trieste Italia.

Prin încheierea din data de 08.04.2015, Curtea a dispus repunerea cauzei pe rol pentru efectuarea unei efective grafoscopice, prin încheierea din data de 28.04.2015, fiind înaintat dosarul către Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București.

Prin adresa nr.215/18.05.2015 Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București a solicitat mai multe piese în comparație de aceeași factură cu cele în litigiu, care să provină cu certitudine de la persoana în cauză, de preferat contemporane actului/actelor contestate.

Prin încheierea din data de 23.06.2015, Curtea a pus în vedere pârâtului să depună la dosarul cauzei înscrisuri, piese în comparație, așa cum s-a solicitat prin adresa nr.215/18.05.2015 a Laboratorului Interjudețean de Expertize Criminalistice București.

La data de 07.09.2015 pârâtul a depus la dosarul cauzei răspunsul SC Centrală Electrică de Termoficare Arad SA, din care rezultă că în perioada 17.09.1982-03.01.1983 a lucrat în această unitate, însă nu au fost găsite înscrisuri întocmite olograf întocmite de pârât.

Prin încheierea din data de 06.10.2015 Curtea a dispus emiterea unei adrese către SC Centrală Electrică de Termoficare Arad SA, pentru a comunica în original dosarul de personal al pârâtului, prin adresa nr.5779/28.10.2015, această societate comunicând dosarul solicitat.

În ședința publică din data de 15.12.2015, Curtea, având în vedere adresa INEC, a pus în discuție dacă se impune trimiterea dosarului pentru efectuarea expertizei.

Pârâtul, prin avocat, a arătat că nu există nici măcar un rând sau o semnătură din partea pârâtului, iar transmiterea dosarului nu ar avea alt efect decât prelungirea procedurii având în vedere că expertiza nu se poate efectua în baza înscrisurilor prezentate. Mai arată că pârâtul nu s-a opus administrării

probei cu expertiză și că este tăgăduit atât scrisul cât și semnătura, iar în sprijinul efectuării expertizei au fost depuse înscrisurile redactate în fața Consulatului din Trieste.

Curtea, în raport de precizările părților, constatând că nu se poate efectua expertiza grafoscopică, urmează să verifice, pe baza înscrisurilor de la dosar, susținerile acestora cu privire la tăgăduirea scrierii și semnăturii de pe anumite înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea apreciază acțiunea ca fiind întemeiată urmând a fi admisă ca atare, pentru următoarele considerente:

Potrivit art.2 lit. b din OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, *prin colaborator al Securității se înțelege persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. (...) Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;*

Așadar, prima condiție ce trebuie îndeplinită pentru a se constata că o persoană a avut calitatea de colaborator al Securității este aceea ca această persoană să fi furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, a doua condiție vizează calitatea informației furnizate, în sensul că prin aceste informații se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, iar a treia condiție se referă la efectele furnizării informațiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Toate aceste condiții trebuie să fie îndeplinite cumulativ, în speța de față, chiar dacă la dosarul cauzei nu există dovada că pârâtul, ar fi semnat vreun angajament cu organele de securitate, reclamanta susținând în acțiunea introductivă că nu se mai regăsește, deși în opisul dosarului personal se menționează că ar exista la fila 9, (fila 35 dosar inițial instanță), din actele depuse de reclamantă, care stau la baza emiterii Notei de constatare, aflate în dosarul personal al informatorului „Tudor”, nr. R 108448, deschis la data de 06.04.1984 de IJ Arad, rezultă că pârâtul, operator hidro în cadrul Centralei Electrice de Termoficare Arad, a fost recrutat de organele de securitate pentru supravegherea informativă a unor angajați din cadrul Centralei, împrejurare ce rezultă din Raportul cu propunerea de recrutare în calitate de informator a pârâtului, din data de 25.03.1985, în care se menționează că acesta, la acea dată, în vârstă de 21 de ani, era „pretabil”, întocmit de cpt. ██████████ din cadrul IJ Arad, Serviciul 2.

Acesta menționează că, cu ocazia contactării și-a dat seama că este un bun interlocutoriu, inteligent, serios, calități ce garantează succesul colaborării, urmând a fi convocat sub legenda purtării unor discuții pe marginea candidaturii sale pentru școala de ofițeri.

În cuprinsul Raportului privind modul cum a decurs recrutarea, din data de 28.03.1985, rezultă că pârâtul a acceptat fără rezerve disponibilitatea de a semna unele situații din sectorul său de activitate, situație în care „i-am luat un angajament scris în legătură cu păstrarea secretului colaborării, am stabilit de comun acord numele conspirativ „Tudor”, apoi am trecut la efectuarea unui instructaj (...)”, consemnează ofițerul. (fila 33 dosar inițial instanță).

La dosarul cauzei (filele 57-73 dosar inițial instanță) se află mai multe Note informative semnate „Tudor”, în vol. II nr. R 108448, și primite de către ofițerii de securitate din cadrul Serviciului 2 IJ Arad, în care pârâtul relatează afirmații ale numitului, ██████████, referitoare la avaria de la Cernobîl și glumele studenților legate de acest incident, despre intențiile numiților ██████████ și ██████████ de a pleca fraudulos din țară, despre anumite fapte ale numitului ██████████ semnalat ca auditor al postului de radio Europa Liberă,

La dosarul cauzei sunt mai multe Note de analiză a activității informatorului „Tudor”, din care rezultă că organele de securitate erau mulțumite de colaborarea cu pârâtul, consemnând că a furnizat informații cu valoare informativă deosebită propunând continuarea colaborării, care a încetat în anul 1988, potrivit Raportului din data de 09.06.1988.

După cum se poate observa informațiile furnizate de pârât denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, întrucât priveau comportamentul colegilor de serviciu, care se aflau în vizorul organelor de securitate, pentru intenții de a pleca fraudulos din țară, audiere postului de Radio „Europa Liberă”, sau cu un comportament considerat dușmănos, care nu corespundea politicii de atunci, acesta oferind detalii și informații, apreciate ca foarte utile de către ofițerii de securitate cu care colabora.

De asemenea, este îndeplinită și a treia condiție se referă la efectele furnizării informațiilor, în sensul că *au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului*, așa cum susține în mod întemeiat reclamanta, aceste informații au vizat încălcarea dreptului la viață privată și liberă circulație.

Nota de constatare DI/I/1166/26.05.2011 a fost întocmită de CNSAS, având în vedere prevederile art.3 lit. z din OUG nr.24/2008 și calitatea pârâtului de revoluționar și urmare a aprobării acesteia de către Colegiul CNSAS, potrivit art.8 alin.1 din Ordonanță, s-a dispus Direcției juridice introducerea unei acțiuni în constatare a calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în condițiile art.11 alin.1.

Pârâtul a contestat faptele reținute în Nota de constatare, tăgăduind scrierea și subscrierea din Notele informative din data de 08.12.1987 și

12.02.1988, afirmând că reclamantul nu și-a dovedit acuzațiile și se bucură de prezumția de nevinovăție.

Curtea, în fond după casare, a pus în discuția părților necesitatea efectuării unei expertize grafoscopice, încuviințând această probă, pârâtul nedepunând înscrisuri contemporane anilor 1987-1988, fiind imposibil de a se efectua această expertiză, potrivit adresei nr.215/18.05.2015 emise de Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București, care a solicitat mai multe piese în comparație de aceeași factură cu cele în litigiu, care să provină cu certitudine de la persoana în cauză, de preferat contemporane actului/actelor contestate.

La data de 07.09.2015 pârâtul a depus la dosarul cauzei răspunsul SC Centrală Electrică de Termoficare Arad SA, din care rezultă că în perioada 17.09.1982-03.01.1983 a lucrat în această unitate, însă nu au fost găsite înscrisuri întocmite olograf întocmite de pârât.

Prin încheierea din data de 06.10.2015 Curtea a dispus emiterea unei adrese către SC Centrală Electrică de Termoficare Arad SA, pentru a comunica în original dosarul de personal al pârâtului, prin adresa nr.5779/28.10.2015, această societate comunicând dosarul solicitat, care nu există nici un înscris scris olograf sau semnat de către pârât.

În raport de această împrejurare și poziția pârâtului de la ultim termen de judecată, care a arătat că arătat că nu există nici măcar un rând sau o semnătură din partea pârâtului, iar transmiterea dosarului nu ar avea alt efect decât prelungirea procedurii având în vedere că expertiza nu se poate efectua în baza înscrisurilor prezentate, invocând înscrisurile depuse înscrisurile redactate în fața Consulatului din Trieste, Curtea, în raport de precizările părților, constatând că nu se poate efectua expertiza grafoscopică, a verificat înscrisurile, pe baza actelor depuse la dosar, susținerile acestora cu privire la tăgăduirea scrierii și semnăturii de pe anumite înscrisuri.

Din această analiză, Curtea nu poate reține elemente din care să rezulte că cele două Note informative nu au fost scrise și semnate de pârât, prin urmare bucurându-se de prezumția de legalitate, urmând a fi avute în vedere la soluționarea cauzei.

Astfel instanța de judecată sesizată, urmare a aprobării Notei de constatare, analizând cererea în raport de ansamblul probator administrat în cauză, apreciază că CNSAS, în calitate de reclamant a făcut dovada susținerilor sale, astfel încât urmează să constate calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII**

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în sector 3, București, **MATEI BASARAB**, nr. 55-57, în contradictoriu cu **pârâtul BORDEA LIVIU TEOFAN**, cu domiciliul procesual ales la Cabinet Avocat **Județ ILFOV**.

Constată că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității.
Cu recurs în 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi 18.12.2015.

PREȘEDINTE
Horațiu Pătrașcu

GREFIER
Petre Bogdan Bratosin

Red./Thnored.: HP/PBB

4 ex.

Comunicat 2 ex.

Grefier